

ഉയർന്നതിലും ഉയർന്ന ബ്രാഹ്മണകുലത്തിന് റെ മാനം കാക്കൂ

ഇന്ന് ബാപ്താദ സർവ്വ സന്ദേഹികളും മിലനത്തിന്റെ ഭാവനയുള്ളവരുമായ ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കളെ കാണുകയായിരുന്നു. കുട്ടികളുടെ മിലനത്തിനുള്ള ഭാവനയുടെ പ്രത്യക്ഷഫലം ബാപ്താദക്ക് ഈ സമയത്തു തന്നെയാണ് നൽകേണ്ടത്. ഭക്തിയുടെ ഭാവനകളുള്ള ഫലം നേരിട്ട് സമ്മുഖത്തുള്ള മിലനം ലഭിക്കുന്നില്ല. പക്ഷെ ഒരു പ്രാവശ്യം പരിചയം കിട്ടിയാൽ, അതായത് ജ്ഞാനത്തിന്റെ ആധാരത്തിൽ അച്ഛനും കുട്ടിയും തമ്മിൽ സംബന്ധമുണ്ടാകുമ്പോൾ, ജ്ഞാനസ്വരൂപരായ ഈ കുട്ടികളുടെ അധികാരത്തിന്റെ ആധാരത്തിൽ ശുഭഭാവന, ജ്ഞാനസ്വരൂപ ഭാവന, സംബന്ധത്തിന്റെ ആധാരത്തിലുള്ള മിലന ഭാവന എന്നിവയുടെ ഫലം സമ്മുഖത്തിൽ ബാബക്കു നൽകിയേ പറ്റൂ. അപ്രകാരമുള്ള ജ്ഞാനവാന്മാരായ മിലനത്തിന്റെ ഭാവനാസ്വരൂപരായിട്ടുള്ള ആത്മാക്കളുമായി കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തുവാൻ ബാപ്താദ കുട്ടികളുടെ ഇടയിലേക്ക് വന്നിരിക്കുകയാണ്. ചില ബ്രാഹ്മണ ആത്മാക്കളെ ശക്തിസ്വരൂപരായി മാറി, മഹാവീരന്മാരായി മാറി സദാ വിജയി ആത്മാവാകുന്ന കാര്യത്തിൽ അത്രയും ധൈര്യം കാണിക്കുന്നതിൽ സ്വയം ദുർബ്ബലരാണെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. പക്ഷെ ഒരു വിശേഷത കാരണം അവർ വിശേഷ ആത്മാക്കളുടെ ലിസ്റ്റിൽ വന്നിരിക്കുകയാണ്. അത് ഏതു വിശേഷതയാണ്? ഒരു ബാബ മാത്രം നല്ലതാണെന്നു തോന്നുന്നു, ശ്രേഷ്ഠ ജീവിതം നല്ലതാണെന്നു തോന്നുന്നു. ബ്രാഹ്മണപരിവാരമാകുന്ന സംഘടന, നിസ്വാർത്ഥ സന്ദേഹം മനസ്സിനെ ആകർഷിക്കുന്നു. ഇതാണ് ആ വിശേഷത- ബാബയെ കിട്ടി, പരിവാരത്തെ കിട്ടി, പവിത്രമായ ഇരിപ്പിടം കിട്ടി, ജീവിതം ശ്രേഷ്ഠമാക്കുന്നതിനു സഹജമായ ആശ്രയം ലഭിച്ചു. ഇതിന്റെ ആധാരത്തിൽ മിലനത്തിന്റെ ഭാവനയിൽ സന്ദേഹത്തിന്റെ ആശ്രയത്തിൽ പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാലും സംബന്ധം വയ്ക്കുന്നതു കാരണം ആ സംബന്ധത്തിന്റെ ആധാരത്തിൽ സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ അധികാരമാകുന്ന സമ്പത്ത് ലഭിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും, കാരണം ബ്രാഹ്മണ്-സോ-ഫരിസ്ത എന്ന വിധി പ്രമാണം ദേവപദവിയുടെ പ്രാപ്തിയാകുന്ന അധികാരം നേടുക തന്നെ ചെയ്യും. സത്യയുഗത്തെ പറയുന്നതു തന്നെ ദേവതകളുടെ യുഗം എന്നാണ്. രാജാവാകട്ടെ, പ്രജയാകട്ടെ ധർമ്മദേവത തന്നെയാണ്, കാരണം ഉയർന്നതിലും ഉയർന്ന ബാബയാണ് കൂട്ടിയാക്കി മാറ്റിയത്, അപ്പോൾ ഉയർന്ന ബാബയുടെ ഓരോ കുട്ടിക്കും സ്വർഗ്ഗമാകുന്ന സമ്പത്തിന്മേൽ അധികാരം, ദേവതയാകുവാനുള്ള അധികാരം എന്നിവ ജന്മസിദ്ധഅധികാരമായി തന്നെ പ്രാപ്തമാകുന്നു. ബ്രഹ്മാകുമാർ ബ്രഹ്മാകുമാരിയായി എന്നാലർത്ഥം സ്വർഗ്ഗമാകുന്ന സമ്പത്തിൽ അധികാരത്തിന്റെ അനശ്വര സ്റ്റാമ്പ് പതിച്ചു എന്നാണ്. സമസ്തലോകത്തിലും ഇപ്രകാരം അധികാരം നേടുന്നവർ സകല ആത്മാക്കളിൽ ചില ആത്മാക്കളെ മാത്രമാണ്. അതുകൊണ്ട് ബ്രഹ്മാകുമാർ ബ്രഹ്മാകുമാരിയായി മാറുന്നത് ഒരു സാധാരണ കാര്യമാണെന്ന് വിചാരിക്കല്ലേ. ബ്രഹ്മാകുമാർ ബ്രഹ്മാകുമാരി ആകുന്നത് തന്നെ വിശേഷതയാണ്, ഈ വിശേഷത കാരണമാണ് വിശേഷ ആത്മാക്കളുടെ ലിസ്റ്റിൽ വരുന്നത് തന്നെ. ബ്രഹ്മാകുമാർ കുമാരിയാകുക എന്നാലർത്ഥം ബ്രാഹ്മണരുടെ, ബ്രാഹ്മണ ലോകത്തിലെ, ബ്രാഹ്മണ പരിവാരത്തിലേതാവുക. ബ്രഹ്മാകുമാർ കുമാരിയായി മാറിയതിനു ശേഷം സാധാരണ പെരുമാറ്റമോ പഴയ നടപ്പനുസരിച്ചുള്ള പെരുമാറ്റമോ ഉണ്ടാവുകയാണെങ്കിൽ നഷ്ടം സംഭവിക്കുന്നത് അവരവർക്കു മാത്രമല്ല. കാരണം തനിച്ച് ബ്രഹ്മാകുമാർ കുമാരിയല്ല, ബ്രാഹ്മണകുലത്തിലെ അംഗമാണ്. സ്വയം നഷ്ടം വരുത്തിവയ്ക്കുന്നുണ്ട്, കൂടാതെ കുലത്തെ ചീത്തപ്പെടു കേള്പ്പിച്ചതിന്റെ ഭാരവും ഈ ആത്മാവിലേക്കു തന്നെയാണ് വന്നു കയറുന്നത്. ബ്രാഹ്മണരുടെ മാനം കാക്കേണ്ടത് ഓരോ ബ്രാഹ്മണന്റെയും കടമയാണ്. ലൗകികത്തിലുള്ളവർ ലോക മര്യാദകളിൽ എത്രമാത്രം ശ്രദ്ധ കൊടുക്കുന്നു. ലൗകിക ലോകമര്യാദകളെ കോടാനുകോടിപതിയാകുന്നതിൽ നിന്നും പലപ്പോഴും വഞ്ചിക്കുന്ന ഒന്നാണ്. സ്വയം നിങ്ങളെ തന്നെ അനുഭവം ചെയ്യാറുമുണ്ട്, പറയാറുമുണ്ട്- വളരെയധികം ആഗ്രഹമുണ്ട്, പക്ഷെ ലോകമര്യാദകളെ നിറവേറ്റേണ്ട! അങ്ങനെ പറയാറില്ലേ. അപ്പോൾ ഏതു ലോകമാണോ അനേക ജന്മങ്ങളുടെ പ്രാപ്തിയിൽ നിന്നും വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടവരാകുന്നത്, വർത്തമാന വജ്രസമാനമായ ജന്മം കക്കയ്ക്കു സമാനമാക്കി മാറ്റുന്നത്, ഇതൊക്കെ നല്ല രീതിയിൽ നിങ്ങളുടെ അറിയാം, എന്നിട്ടും ആ ലോകത്തിന്റെ മര്യാദകളെ പാലിക്കുന്നതിൽ എത്ര നല്ല രീതിയിൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്നു, അതിനു വേണ്ടി സമയം ചിലവഴിക്കുന്നു, ശക്തി ചിലവഴിക്കുന്നു. അപ്പോൾ എന്താ, ഈ ബ്രാഹ്മണ ലോകമര്യാദകളുടെ ഒരു വിശേഷതയുമില്ലേ. ആ ലോക മര്യാദയുടെ പിന്നാലെ പോയി തന്റെ ധർമ്മം, അതായത് ധാരണകളെ, പിന്നെ ഓർമ്മയാകുന്ന ശ്രേഷ്ഠ കർമ്മം, ഇത് രണ്ടും- ധർമ്മവും കർമ്മവും വിട്ടു കളയുന്നു. ചിലപ്പോൾ ചിന്തകളിലെ പതന്യത്തിന്റെ ധാരണ, അതായത് ധർമ്മത്തെ വിട്ടു, ചിലപ്പോൾ ശുദ്ധ ദൃഷ്ടിയാകുന്ന ധർമ്മത്തെ വിട്ടു കളയുന്നു. മറ്റു ചിലപ്പോൾ ശുദ്ധ അന്നമാകുന്ന ധർമ്മത്തെ വിട്ടു കളയുന്നു. അതിനു ശേഷം സ്വയത്തെ ശ്രേഷ്ഠനെന്നു കാണിക്കുവാൻ ധാരാളം സംസാരിക്കുന്നു. എന്താണ് പറയുന്നത് - അങ്ങനെ ചെയ്യേണ്ടി വരുന്നു! ഒരല്പം ദുർബ്ബലത സദാകാലത്തേക്ക് ധർമ്മത്തിൽ നിന്നും കർമ്മത്തിൽ നിന്നും മാറ്റം. ധർമ്മവും കർമ്മവും വെടിയുന്നവരെക്കുറിച്ച് ലൗകികത്തിൽ എന്താണ്

കരുതുന്നത്? അറിയാമല്ലോ അല്ലേ. ഇതാണെങ്കിലോ ഒരു സാധാരണ കുലത്തിന്റെ ധർമ്മവും കർമ്മവുമല്ല. ബ്രാഹ്മണ കുലം ഉയർന്നതിലും ഉയർന്ന കുടുംബമായിരിക്കുന്ന കുലമാണ്. അപ്പോള് ഏതു ലോകത്തിന്റെ, ഏതു കുലത്തിന്റെ മാനമാണ് കാക്കേണ്ടത്? എന്നിട്ട് എത്ര നല്ല നല്ല കാര്യങ്ങളാണ് കേള്പ്പിക്കുന്നത്- എനിക്കു തീരെ ഇഷ്ടമില്ലായിരുന്നു, പക്ഷെ അവരെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി അങ്ങനെ ചെയ്തു. എന്താ, അജ്ഞാനി ആത്മാക്കള്ക്ക് സദാ സന്തോഷമായിരിക്കുവാന് സാധിക്കുമോ! അപ്രകാരം ചിലപ്പോള് സന്തോഷിക്കുകയും ചിലപ്പോള് അസന്തുഷ്ടമായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആത്മാക്കള് കാരണം തന്റെ ശ്രേഷ്ഠ കർമ്മവും ധർമ്മവും വെടിഞ്ഞു. ധർമ്മം പാലിക്കാത്തവര് ബ്രാഹ്മണ ലോകത്തിലേതു തന്നെയല്ല. അല്പജ്ഞരായ ആത്മാക്കളെ സന്തോഷിപ്പിച്ചു, പക്ഷെ സർവ്വജ്ഞനായ ബാബയുടെ ആജ്ഞയുടെ ഉല്പംഘനമാണ് ചെയ്തത്. എന്താണ് നേടിയത്, എന്താണ് നഷ്ടപ്പെടുത്തിയത്! ഏതു ലോകമാണോ തീർന്നു കിടക്കുന്നത്, നാലു ഭാഗത്തും തീ പിടിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയുള്ള വിറകുകള് വലിയ ശബ്ദങ്ങളോടെ കൂട്ടി വച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നത്- വിറകുകള് എന്നാലർത്ഥം തയ്യാറെടുപ്പുകള്- എത്രമാത്രം വിറകുകള് എടുത്തു മാറ്റി തീ പിടിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള തയ്യാറെടുപ്പുകള് സമാപ്തമാക്കാമെന്നു ചിന്തിക്കുന്നുവോ അത്രയും വിറകിന്റെ അടുക്ക് ഉയർന്നുയർന്നു തന്നെ വരികയാണ്. ഹോളിക കത്തിക്കുമ്പോള് വലിയവര്ക്കൊപ്പം കൊച്ചു കുട്ടികളും വിറകു ശേഖരിച്ചു കൊണ്ടു വരും. ഇല്ലെങ്കില് വീട്ടില് നിന്നും എടുത്തു കൊണ്ടു വരും. ലഹരിയാണ്. ഇക്കാലത്തു നോക്കൂ, കൊച്ചു കൊച്ചു നഗരങ്ങളു് പോലും വലിയ താത്പര്യത്തോടു കൂടി സഹയോഗിയായി മാറുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള ലോകത്തിന്റെ മര്യാദകള്ക്കു വേണ്ടി തന്റെ അനശ്വര ബ്രാഹ്മണ്- സോ-ദേവത ലോകത്തിന്റെ മര്യാദകളെ മറന്നു പോകുന്നു. അത്ഭുതം തന്നെ! ഇത് നിറവേറ്റലാണോ നഷ്ടപ്പെടുത്തലാണോ? അതുകൊണ്ട് ബ്രാഹ്മണ ലോകത്തിന്റെ മര്യാദയും സ്മൃതിയില് വയ്ക്കൂ.

ചില കുട്ടികള് വളരെ സമർത്ഥരാണ്. അവര് ലോക മര്യാദകള് പാലിക്കുവാനും ആഗ്രഹിക്കുന്നു, പിന്നെ ബ്രാഹ്മണ ലോകത്തിലും ശ്രേഷ്ഠരാകുവാന് ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ബാപ്റ്റാദ പറയുകയാണ് ലൗകിക കുലത്തിന്റെ മര്യാദകള് നിറവേറ്റൂ, അത് നിഷേധിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാല് ധർമ്മവും കർമ്മവും വെടിഞ്ഞ് ലോക മര്യാദ പാലിക്കുന്നത് തെറ്റാണ്. എന്നിട്ട് എന്ത് സാമർത്ഥ്യമാണ് കാണിക്കുന്നത്? ഇതാണ് വിചാരിക്കുന്നത്- ആരെന്ത് അറിയുവാനാണ്, ബാബ പറയുന്നതു തന്നെ ബാബ എല്ലാം അറിയുന്നവനല്ല എന്നാണ്. നിമിത്തമായിരിക്കുന്ന ആത്മാക്കളും ഒന്നും അറിയില്ല. ഇതൊക്കെ ഇങ്ങനെ നടക്കും. അങ്ങനെ നടന്ന് നടന്ന് മധുബനിലും എത്തിച്ചേരുന്നു. സേവാകേന്ദ്രങ്ങളിലും സ്വയം തന്നെ മൂടി വച്ച് സേവനത്തില് പ്രശസ്തരായി മാറുന്നു. ഒരല്പം സഹയോഗം കൊടുത്തിട്ട് സഹയോഗത്തിന്റെ ആധാരത്തില് നല്ല സേവാധാരി എന്ന ടൈറ്റില് വാങ്ങിയെടുക്കുന്നു. എന്നാല് ജന്മജന്മാന്തരത്തേക്കുള്ള ശ്രേഷ്ഠ ടൈറ്റിലുകളായ സർവ്വ ഗുണസമ്പന്നന്, 16 കല സമ്പൂർണ്ണന്, സമ്പൂർണ്ണ നിർവ്വികാരി എന്നീ അവിനാശി ടൈറ്റിലുകള് നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നു. അപ്പോള് സഹയോഗം കൊടുക്കുകയല്ല ചെയ്തത്, അകത്തൊന്ന് പുറത്ത് മറ്റൊന്ന് എന്ന് ചതിയിലൂടെ ഭാരം ശിരസ്സിലേക്ക് കയറ്റുകയാണ് ചെയ്തത്. സഹയോഗി ആത്മാവെന്നതിനു പകരം ഭാരം പേറുന്ന ആത്മാവായി മാറി. എത്ര അതി സാമർത്ഥ്യം കാണിച്ച് സ്വയത്തെ നടത്തിക്കൊണ്ടു പോയാലും അത് നടത്തലാവില്ല, നിലവിലിരിക്കലാവും. ഈ സേവാകേന്ദ്രം നിമിത്ത ആത്മാക്കള്ക്കു വേണ്ടിയുള്ള സ്ഥാനമാണെന്നു വിചാരിക്കരുത്. ആത്മാക്കളെ പറ്റിച്ച് പോകുവാന് സാധിക്കും, പക്ഷെ പരമാത്മാവിനു മുന്നില് ഒന്നിനു ലക്ഷം മടങ്ങായുള്ള കണക്ക് ഓരോ ആത്മാവിന്റെയും കർമ്മത്തിന്റെ കണക്കിലേക്കു വന്നു കഴിഞ്ഞു. ആ കണക്കിനെ പറ്റിക്കുവാന് സാധിക്കില്ല. അതുകൊണ്ട് ബാപ്റ്റാദക്ക് ഇപ്രകാരം സാമർത്ഥ്യം കാണിക്കുന്ന കുട്ടികളോട് ദയവു തോന്നുകയാണ്. എന്നാല് ബാബാ എന്നു ഒരു പ്രാവശ്യമെങ്കിലും വിളിച്ചതുകൊണ്ട് ബാബ കുട്ടികളുടെ മംഗളത്തിനു വേണ്ടി സദാ ശിക്ഷണം നല്കിക്കൊണ്ടേയിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് അതിസാമർത്ഥ്യം കാണിക്കുന്നവരാകരുത്. സദാ ബ്രാഹ്മണകുലത്തിന്റെ മാനം കാക്കണം.

ബാപ്റ്റാദ കർമ്മത്തില് നിന്നും ഫലത്തില് നിന്നും രണ്ടില് നിന്നും വേറിട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ സമയത്ത് ബ്രഹ്മാബാബയും ഈ സ്ഥിതിയിലാണ്. പിന്നീട് കർമ്മക്കണക്കിലേക്കു വരേണ്ടി വരും, പക്ഷെ ഇപ്പോള് ഈ സമയത്ത് ബാബക്കു സമാനമാണ്. അതുകൊണ്ട് എന്താണോ ചെയ്യുന്നത്, എങ്ങനെയാണോ ചെയ്യുന്നത് അത് അവരവര്ക്കു വേണ്ടിയാണ്. ബാബ ദാതാവാണ്. ചെയ്യുന്നതിന്റെ ഫലം തനിക്കു തന്നെയാണെങ്കില് എന്താണ് വേണ്ടത്. ബാപ്റ്റാദ വതനത്തില് കുട്ടികളുടെ വൈവിധ്യമാർന്ന കളി കണ്ട് പുഞ്ചിരിക്കുകയാണ്. ശരി.

ഇപ്രകാരം ബ്രാഹ്മണകുല ദീപങ്ങളു്, സദാ സത്യമായ ഇഷ്ടത്തോടെ സ്നേഹികളും സഹയോഗികളുമാകുന്നവർക്ക്, സദാകാലത്തെ ശ്രേഷ്ഠ ഫലം നേടുന്നവർക്ക്, സദാ സത്യമായ ബാബയുടെ സത്യമായ സ്നേഹത്തില് അല്പകാല പ്രാപ്തികളെ ബലി നല്കുന്നവർക്ക്, അങ്ങനെയുള്ള സ്നേഹികളായ ആത്മാക്കള്ക്ക്, ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കള്ക്ക് ബാപ്റ്റാദയുടെ സ്നേഹസ്മരണയും നമസ്കാരവും.

പാര്ട്ടികളോടൊപ്പം

1. കർമ്മബന്ധനത്തില് നിന്നും മുകതമായ സ്ഥിതിയുടെ അനുഭവം ലഭിക്കണമെങ്കില് കർമ്മയോഗിയായി

മാവു- സദാ ഓരോ കർമ്മം ചെയ്യുമ്പോഴും, കർമ്മത്തിന്റെ ബന്ധനത്തിൽ നിന്നും വേറിട്ട് ബാബക്കു പ്രിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന, അങ്ങനെയുള്ള വേറിട്ടവരും പ്രിയപ്പെട്ടവരുമായിരിക്കുന്ന ആത്മാക്കളാണെന്നു അനുഭവം ചെയ്യുന്നുണ്ടോ? കർമ്മയോഗിയായി മാറി കർമ്മം ചെയ്യുന്നവർ ഒരിക്കലും കർമ്മത്തിന്റെ ബന്ധനത്തിൽ വരുന്നില്ല, അവർ സദാ ബന്ധനമുക്തരും യോഗയുക്തരുമായിരിക്കും. കർമ്മയോഗികളുടേ ഒരിക്കലും നല്ലതോ മോശമോ ആയ കർമ്മം ചെയ്യുന്ന വ്യക്തികളുടെ പ്രഭാവത്തിൽ വരുന്നില്ല. നല്ല കർമ്മം ചെയ്യുന്ന വ്യക്തിയുടെ സമ്പർക്കത്തിൽ വരുമ്പോൾ ആ സന്തോഷത്തിൽ വരിക, മോശമായ കർമ്മം ചെയ്യുന്ന വ്യക്തിയുടെ സമ്പർക്കത്തിൽ വരുമ്പോൾ ദേഷ്യം വരിക, അല്ലെങ്കിൽ അയാളെ പ്രതി ഈർഷ്യ അല്ലെങ്കിൽ വെറുപ്പ് ഉത്പന്നമാവുക - അങ്ങനെയല്ല, അതും കർമ്മബന്ധനമാണ്. കർമ്മയോഗികൾ മുന്നിൽ ആർ എങ്ങനെ വന്നാലും സ്വയം വേറിട്ടും പ്രിയപ്പെട്ടുമിരിക്കും. ജ്ഞാനത്തിലൂടെ മനസ്സിലാക്കും- ഇയാളുടെ പാർട്ട് നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. വെറുക്കുന്നവരെ വെറുക്കുക- ഇത് കർമ്മത്തിന്റെ ബന്ധനമാണ്. ഇങ്ങനെ കർമ്മബന്ധനത്തിൽ വരുന്നവർക്ക് ഏകരസമായിരിക്കുവാനാവില്ല. ചിലപ്പോൾ ഒരു രസത്തിലായിരിക്കും, മറ്റ് ചിലപ്പോൾ വേറെ രസത്തിലായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് നല്ലവരെ കാണുമ്പോൾ നല്ലവരെന്നു മനസ്സിലാക്കി സാക്ഷിയായി കാണൂ. മോശമായവരെ ദയാഹൃദയത്തോടുകൂടി ദയാദൃഷ്ടിയോടെ പരിവർത്തനപ്പെടുമെന്ന ശുഭഭാവനയോടെ സാക്ഷിയായി കാണൂ. അങ്ങനെയെങ്കിൽ പറയാം കർമ്മബന്ധനത്തിൽ നിന്നും വേറിട്ടു, കാരണം ജ്ഞാനത്തിന്റെ അർത്ഥം തന്നെ വിവേകം എന്നാണ്. എന്തു കാര്യമാണ് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്? കർമ്മത്തിന്റെ ബന്ധനത്തിൽ നിന്നും മുക്തമാകുന്നതെങ്ങനെയെന്ന വിവേകത്തിനാണ് ജ്ഞാനം എന്നു പറയുന്നത്. ജ്ഞാനി ഒരിക്കലും ബന്ധനത്തിനു വശപ്പെടില്ല. സദാ വേറിട്ടിരിക്കും. ചിലപ്പോൾ വേറിട്ടിരുന്നിട്ട് ചിലപ്പോൾ കുറച്ചു വശപ്പെട്ടു പോവുക - അങ്ങനെയൊക്കെ. സദാ വികർമ്മാജിത്താകുമെന്നു ലക്ഷ്യം വയ്ക്കൂ. ഈ വളരെക്കാലത്തെ അഭ്യാസം വളരെക്കാലത്തെ പ്രാലബ്ധത്തിനു നിമിത്തമാക്കി തീർക്കും. ഇപ്പോഴും വളരെ വിചിത്രമായ അനുഭവം ഉണ്ടാകും. അതുകൊണ്ട് സദാ വേറിട്ടവരും സദാ പ്രിയപ്പെട്ടവരുമായിരിക്കൂ. ഇതാണ് ബാബക്കു സമാനമായ കർമ്മബന്ധനമുക്ത സ്ഥിതി.

ബാപ്ദാദ പഴയ മുതിർന്ന സഹോദരിമാരെ നോക്കി പറഞ്ഞു-

ഈ ഗ്രൂപ്പിനെ ഏതു ഗ്രൂപ്പെന്നു പറയും? ആദ്യം ആരംഭകാലത്ത് ഓരോരുത്തർക്കും പേരുണ്ടായിരുന്നു, ഇപ്പോൾ എന്തു പേരു നൽകും? സദാ ബാബയുടെ സംഗത്തിലിരിക്കുന്നവർ, സദാ ബാബയുടെ വലംകൈ. അങ്ങനെയുള്ള ഗ്രൂപ്പ് അല്ലേ? ബാപ്ദാദയും ഭുജങ്ങളില്ലാതെ ഇത്രയും വലിയ സ്ഥാപനയുടെ കാര്യം എങ്ങനെ മുന്നോട്ട് കൊണ്ടു പോകും. അപ്പോൾ സ്ഥാപനയുടെ കാര്യത്തിലെ വിശേഷ ഭുജങ്ങളാണ്. വിശേഷ ഭുജമെന്നാൽ വലംകൈയാണ്. ബാപ്ദാദ സദാ ആദിരത്നങ്ങളെ റിയൽ ഗോൾഡ് (തനിതങ്കം) എന്നാണ് പറയുക. എല്ലാ ആദിരത്നങ്ങളും വിശ്വത്തിന്റെ സ്റ്റേജിൽ വിശേഷ പാർട്ട് അഭിനയിക്കുകയാണ്. ബാപ്ദാദയും ഓരോ വിശേഷ ആത്മാവിന്റെയും വിശേഷ പാർട്ട് കണ്ട് ഹർഷിതനാവുകയാണ്. പാർട്ട് എല്ലാവർക്കും വ്യത്യസ്തമാർന്നതാണ്, ഒരിക്കലും ഒരുപോലെയാവില്ലല്ലോ, എന്നാൽ തീർച്ചയായും ആദി രത്നങ്ങളുടേത് ഡ്രാമയനുസരിച്ച് വിശേഷ പാർട്ടാണ്. ഓരോ രത്നത്തിലും വിശേഷമായ വിശേഷതയുണ്ട്. അതിന്റെ ആധാരത്തിലാണ് മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്, സദാ മുന്നേറിക്കൊണ്ടു തന്നെയിരിക്കും. അത് ഏതു വിശേഷതയാണ് - അത് സ്വയത്തിനുമറിയാം മറ്റുള്ളവർക്കുമറിയാം. പക്ഷെ വിശേഷതാസമ്പന്നരായ വിശേഷ ആത്മാക്കളാണ്.

ബാപ്ദാദ ആദി രത്നങ്ങളുടേ ലക്ഷം ലക്ഷം ആശംസകളുടേ നൽകുകയാണ്. കാരണം ആദി മുതൽ സഹിച്ച സ്ഥാപനയുടെ കാര്യത്തിനു സാകാര രൂപത്തിലേക്ക് വൃദ്ധി പ്രാപ്തമാക്കുന്നതിനു നിമിത്തമായി തീർന്നു. സ്ഥാപനയുടെ കാര്യത്തിലുള്ള ഈ സഹനം മറ്റുള്ളവർക്കുണ്ടായിട്ടില്ല. നിങ്ങളുടെ സഹനശക്തിയുടെ ബീജത്തിൽ നിന്നുമാണ് ഈ ഫലമുണ്ടായത്. ബാപ്ദാദ ആദി മദ്ധ്യ അന്ത്യത്തെ കാണുകയാണ്, ഓരോത്തരും എന്തെല്ലാം സഹിച്ചു, എങ്ങനെയൊക്കെ ശക്തി രൂപം കാണിച്ചു. സഹിച്ചതും കളിയായിട്ടാണ്. സഹനത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ അല്ല സഹിച്ചത്, കളിയിൽ സഹനത്തിന്റെ പാർട്ട് അഭിനയിക്കുന്നതിനു നിമിത്തമായി തന്റെ വിശേഷ ഹീറോ പാർട്ട് കുറിച്ചു വച്ചു. അതുകൊണ്ട് ആദിരത്നങ്ങളുടെ ഈ നിമിത്തമായി തീർന്ന പാർട്ട് ബാപ്ദാദയുടെ മുന്നിൽ എപ്പോഴുമുണ്ട്. ഇതിന്റെ ഫലസ്വരൂപമായി നിങ്ങളുടേ എല്ലാ ആത്മാക്കളും സദാ അമരന്മാരായി. മനസ്സിലായോ സ്വന്തം പാർട്ട്? ആർ എത്ര തന്നെ മുന്നിൽ പോകട്ടെ, എന്നാലും..... എന്നാലും എന്ന് പറയും. ബാപ്ദാദക്ക് പഴയ വസ്തുവിന്റെ മൂല്യം അറിയാം. മനസ്സിലായോ. ശരി.

ചോദ്യം :- സംഗമയുഗീ ബ്രഹ്മണ കുട്ടികളുടേ ഏതു കാര്യത്തിൽ സദാ തത്പരരായിരിക്കണം?

ഉത്തരം :- സമർത്ഥരാകണം, മറ്റുള്ളവരെ സമർത്ഥരാക്കണം, ഈ കർത്തവ്യത്തിൽ സദാ തത്പരരായിരിക്കണം. കാരണം അരക്കല്ലും വ്യർത്ഥം ചെയ്തവരാണ്. ഇനിയുള്ള സമയം സമർത്ഥമാകാനുള്ളതാണ്, ആക്കുവാനുള്ളതാണ്. അതുകൊണ്ട് വ്യർത്ഥമായ സങ്കല്പം, വ്യർത്ഥമായ വാക്കുകളുടേ, വ്യർത്ഥമായ കർമ്മം എല്ലാം സമാപ്തം, ഫുള് സ്റ്റോപ്പ്. പഴയ കണക്കുകളുടേ തീർന്നു. സമ്പാദിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം തന്നെ ഇതാണ് - സദാ സമർത്ഥരായിരിക്കുക. കാരണം, വ്യർത്ഥത്തിലൂടെ സമയം, ശക്തികളുടേ, ജ്ഞാനം എന്നിവ നഷ്ടപ്പെടുന്നു.

വരദാനം :- -ഏതൊരു കാര്യം ചെയ്യുമ്പോഴും സദാ ഹൃദയ സിംഹാസനസ്ഥരായി കഴിയുന്ന ചിന്തയില്ലാത്ത ചക്രവർത്തിയായി ഭവിക്കു-
ആരാണോ സദാ ബാപ്തദായുടെ ഹൃദയ സിംഹാസനത്തിൽ കഴിയുന്നത് അവർ ചിന്തയില്ലാത്ത ചക്രവർത്തിയായി മാറുന്നു. കാരണം ഈ സിംഹാസനത്തിന്റെ പ്രത്യേകതയാണ് -ആരിതിൽ ഇരിക്കുന്നുവോ അവർ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിൽ നിന്നും ചിന്തയില്ലാത്തവരാകും. ഏതുപോലെ ഇക്കാലത്ത് ചില സ്ഥാനങ്ങളിൽ എന്തെങ്കിലുമെന്തെങ്കിലും പുതുമ, വിശേഷത ലഭിക്കുന്നു, അതുപോലെ ഹൃദയ സിംഹാസനത്തിന്റെ വിശേഷതയാണ് - ചിന്ത വരില്ല. ഇത് ഹൃദയ സിംഹാസനത്തിനു ലഭിച്ച വരദാനമാണ്, അതുകൊണ്ട് ഏതൊരു കാര്യം ചെയ്യുമ്പോഴും സദാ ഹൃദയസിംഹാസനസ്ഥരായിരിക്കൂ.

സ്തോഗൻ :- നമ്പർ മൂന്നിൽ കൊണ്ടു പോകണമെങ്കിൽ സ്നേഹത്തിനും സഹയോഗത്തിനുമൊപ്പം ശക്തിരൂപം ധാരണ ചെയ്യൂ.